

IN MEMORIAM

MARKO B. MIĆUNOVIĆ

dipl. inž. agronomije

Potomak ugledne crnogorske porodice Mićunovića, a sin poznatog crnogorskog komandira Baća Đuričina, rođio se u Štedimu kod Nikšića 21. novembra 1911. god. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Nikšiću. Diplomirao je 1939. g. na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu Beogradskog univerziteta.

Opredijelio se za studije agronomije zbog izvjesnih sklonosti prema biotehničkim naukama, a dijelom i radi želje i namjere da modernizuje i unaprijedi porodično gazdinstvo, koje je, za ondašnje prilike, bilo zavidnih razmjera. Po završetku studija nije stupio u državnu službu.

Vrijeme II svjetskog rata i okupacije, proveo je aktivno učestvujući i radeći na zadacima vezanim za oslobađanje otadžbine i stvaranje velike jugoslovenske državne zajednice. U tom smislu, on i njegova uža porodica dali su izuzetno veliki doprinos i veliku bratsku žrtvu.

Kao patriota i rodoljub, intelektualac širokih demokratskih i humanih političkih uvjerenja, nije se nikada, čak čitavog svog života, stranački i ideološki vezivao ni za kakve političke partije; služeći vjerno svojim uzvišenim idejama: rodoljublja i jugoslovenstva.

Poslije završetka rata, s obzirom na izuzetno mali broj kadrova-inženjera agronomije, kako u Jugoslaviji a naročito u Crnoj Gori, Marko je od samog početka obnove i izgradnje porušene i poharane zemlje, bio stalno angažovan i upućivan na rješavanje najznačajnijih i najsloženijih zadataka agrarne politike i unapređenja proizvodnje.

Počeo je kao agronom sreza nikšićkog, a zatim ubrzo biva postavljen za prvog direktora Državnog poljoprivrednog dobra "Kapino polje" u Nikšiću, u čiji su sastav bili uglavnom uključeni i poljoprivredni potencijali durmitorsko-sinjavijskog kompleksa. Organizovanje moderne poljoprivredne proizvodnje u tolikim razmjerama, sa oskudnim stručnim i materijalnim mogućnostima, predstavljali su zaista velike organizacione i planske poduhvate u kojima je Marko Mićunović bio glavni tvorac i stvarni nosilac. Nakon toga postavljen je za prvog direktora Zavoda za stočarstvo u Nikšiću, sa zadatkom pokretanja naučne misli i istraživačkog rada na savremenim biotehničkim osnovama, kao i radi unapređenja šire proizvodne prakse.

Zapaženi i značajni rezultati njegovog rada ubrzo ga odvede i trajno angažuju na radu u republičkim organima i institucijama na programiranju, kreiranju i planiranju razvoja agrarne politike u Crnoj Gori, a posredno i u Jugoslaviji. Marko počinje svoje angažovanje u republičkim organima kao načelnik odjeljenja u Ministarstvu poljoprivrede i šumarstva NR Crne Gore. Potom biva imenovan za direktora Uprave za poljoprivredu Crne Gore, kao samostalnog i najstarijeg državno-upravnog organa u Republici. Pošto su u tim vremenskim razdobljima vršene česte organizacione promjene u organima državne uprave a i proizvodnim organizacijama, s obzirom na intenzivan razvoj društva u cjelini a posebno agrara, Marko je bio angažovan kao vrhunski stručnjak i funkcioner u: Privrednom savjetu

Crne Gore, u Republičkom sekretarijatu za privredu, i posebno dugo godina u Republičkom sekretarijatu za poljoprivredu i šumarstvo, kao visoki funkcioner,

Radi sticanja većih stručnih i naučnih znanja Marko je bio na specijalizacijama u inostranstvu, i to: u Francuskoj, i Holandiji i na studijskom putovanju u Turskoj.

Objavio je više stručnih i naučnih radova koji su štampani u odgovarajućim publikacijama i časopisima. Bio je delegiran u brojne i značajne stručne, naučne i državne forume, savjete i organe Republike i Federacije, kao i Međunarodnom savjetu za saradnju Jugoslavije sa organizacijom FAO.

Marko Mićunović je bio istaknuti član i funkcioner Udruženja poljoprivrednih inženjera i tehničara Jugoslavije i Crne Gore. Jedan mandatni period bio je predsjednik Društva agronoma i tehničara Crne Gore. Zbog doprinosa radu i afirmaciji strukovnih udruženja, Marko je proglašen zaslužnim članom Društva poljoprivrednih inženjera i tehničara Jugoslavije i Crne Gore.

Dobitnik je visoke Savezne nagrade za razvoj, modernizaciju i unapređenje tehnologije u poljoprivrednoj proizvodnji Jugoslavije.

Nosilac je Ordena rada i Ordena bratstva i jedinstva.

Životni put Marka Mićunovića svjedoči o jednoj svestranoj ličnosti koju su krasile izuzetne ljudske osobine i vrline. Bio je ličnost postojanog karaktera, divnih ljudskih osobina, blagorodne naravi, širine duha i razumijevanja, razvijene intuicije i rijetko kulturnog manira. Marko je bio visoko obrazovan, intelektualno nadaren, jednom riječju, izuzetan čovjek. Svi ljudi koji su znali Marka Mićunovića i koji su imali zadovoljstvo da sa njim rade i saraduju, zadržaće ga u divnoj uspomeni kao dragog i dobrog čovjeka, pravog gospodina.

Marko je umro 15. III 1995. g. i sahranjen na gradskom groblju u Podgorici. Hvala mu na velikom doprinosu koji je dao društvu i poljoprivrednoj struci, a posebno na odanom i iskrenom prijateljstvu i saradnji.

Počivaj u zasluženom miru i spokoju, dragi i plemeniti čovječe.

Sa dužnim poštovanjem i velikim pijetetom, u ime tvojih kolega i brojnih prijatelja,

Vojo Mijušković.

IN MEMORIAM

MILUTIN POPOVIĆ
diplomirani inženjer agronomije

Dana 21. novembra 1992. napustio nas je nenadno i tiho čestiti i plemeniti čovjek, dobri stručnjak, cijenjeni kolega i prijatelj, inženjer agronomije Milutin Popović.

Prerano je prestalo da kuca veliko plemenito srce čovjeka koji je svoj radni vijek posvetio unapređenju i razvitku struke kojoj se posvetio i kojoj je pripadao svim svojim profesionalnim bićem.

Vijest o smrti koja nam je otrgla ovoga vrsnoga poljoprivrednog stručnjaka odjeknula je bolno u srcima njegovih kolega sa kojima je Milutin radio i proveo dane svoga života.

Milutin je rođen u glasitoj porodici Popovića u Doljanima kod Podgorice, gdje je i završio osnovnu školu i dva razreda gimnazije

Nižu poljoprivrednu školu završio je u Kraljevu, a srednju u Valjevu 1933. Nakon toga proveo je 8 mjeseci na praksi u Kmetijskoj školi u Novom Mestu u Sloveniji i jedno vrijeme na imanju srednje poljoprivredne škole u Valjevu.

U državnu službu stupio je 1934. u Poljoprivrednu školu "Topolica" u Baru, gdje je predavao vinogradarstvo i podrumarstvo. Od 1935 do 1938, upravnik je voćnog rasadnika u Kosovskoj Mitrovici, a potom nastavnik Poljoprivredne škole u Peći gdje ga je i rat zatekao.

Rat je proveo kao ratni zarobljenik u Njemačkoj a nakon oslobođenja je bio poljoprivredni referent u Ulcinju, upravnik Mašinske stanice u Podgorici, referent i direktor traktorske stanice u Podgorici, direktor Poljoprivrednog dobra "Kruševac", Poljoprivrednog dobra "Jadran" u Ulcinju i upravnik voćnog rasadnika u Danilovgradu.

Od 1954. bio je poljoprivredni inspektor u Čačku, gdje je završio višu poljoprivrednu školu a potom i poljoprivredni fakultet. Penzionisan je 1977. g. Za svoje zalaganje i postignute rezultate na unapređenju poljoprivredne struke u oblastima kojima se bavio dobio je brojna zaslužena društvena priznanja.

Tokom svoga srazmjerno dugog i plodnog rada na unapređenju i razvoju poljoprivredne struke kojom se bavio kolega Milutin ostao je u nezaboravnom sjećanju kolega koji su pratili njegov rad i koji su se tim njegovim rezultatima rado koristili.

Na poslovima na kojima je radio Milutin je sticao odgovarajuća iskustva kojima se koristio značajki i koje je prenosio na mlade generacije svojih kolega čime je doprinio daljem razvoju poljoprivredne struke i njene proizvodnje.

Pored svojih radnih i stručnih sposobnosti pokojni Milutin se isticao svijetlim karakterom i visokim stepenom ostalih ljudskih osobina. Po prirodi je bio blagorodan, plemenit i druželjubiv i veoma pogodan za saradnju u okviru povjerenih stručnih i društvenih zadataka koje je dobijao.

Rodoljublje, humanost, postojanost karaktera, čestitost i zapaženo ljudsko poštenje bile su osnovne crte Milutinova karaktera.

Svojim ličnim poštenjem otvorena srca prema ljudima, neumornim radom i zalaganjem na ostvarivanju povjerenih mu zadataka stekao je veliko poštovanje širokog kruga svojih saradnika, kolega, prijatelja i poznanika.

Zbog svega toga bio je osobito cijenjen i poštovan a takav će ostati i trajno među svojim potomstvom. Za sve što je Milutin doprinio razvoju svoje struke i svoga vremena neka je trajna blagodarnost dobrom čovjeku i dragom kolegi, agronomu Milutinu Popoviću.

Dr Ljubo Pavićević